

Bemærkninger, Udvalget selv har fremsat. Jeg yttrede imidlertid, at Udvalget gif ud fra, at de fremlagte Oplysninger og selve Sagens Indhold var saa let overfueligt og klart, at der egentlig vel for Tiden ikke tiltrængtes nogen nærmere Udvikling fra Udvalgets Side, for at Thinget kunde fatte sin Beslutning, og vi tvivlede ikke om, at denne Beslutning vilde komme til at gaa ud paa en Godkjendelse af Forslaget. Hvad det ærede Medlem navnlig saavne, var et Bevis for Forbindelsen mellem Prioritetsrenten og Konverteringen af Statsgjælden. Det ærede Medlem er for fordringsfuldt i den Henseende ved at kræve et Bevis for, hvad Følgen skal blive af en vis Foranstaltning. Det gaar visselig baade over hans og min Syn at føre et saadant Bevis. Vi vilde være indskrænkede til at slutte, hvad der med al Sandsynlighed og al Rimelighed maa antages at blive Tilfældet. Det ærede Medlem gif ud fra Forudsætningen om en Forbindelse mellem Bankrenten og Prioritetsrenten, som jo netop er det, jeg i mine og Udvalget i sine Betragtninger, forsaavidt det deler denne Opfattelse, er gaaet ud fra. Det, som staar hinanden nærmest, er netop Statspapirernes Kurs og Prioritetsrenten, fordi det er de to Omraader, hvor der overhovedet bliver Spørgsmaal om den største Sikkerhed. Man tør jo nemlig nu gaa ud fra, at Statens Kredit, forsaavidt den ellers er virkelig grundfæstet, maa være den første, og næst derefter, ja, man maa endog jo næsten sige, paa Linie dermed, maa komme den Sikkerhed, der afgives af Prioriteter i faste Eiendomme. Bedre Sikkerheder end disse to tror jeg ikke, man vil være i Stand til at finde, men denne jævnsides Ligestilling mellem Statsobligationer og Prioritetsrenter gjør jo ogsaa, at der maa antages at være en naturlig Forbindelse imellem dem, og da navnlig saaledes, at under naturlige Forhold vil Renten af Statspapirer være en lille Smule lavere end Renten af Prioriteter, forudsat at Sikkerheden er den samme. Det maa nemlig ligge deri, at man har den Fordel ved Besiddelsen af Statsobligationer, at man har et let realisabelt Fond, medens Prioritetsobligationer ikke saaledes let kunne realiseres, naar man ønsker det. Dette kan foranledige, at Renten af Statspapirer gjennemgaaende vil komme til at holde sig noget lavere end Renten af Prioriteter, og jeg antager ogsaa, at dette vil blive Følgen. Naar vi hidtil have haft en Statspapirrente af 4 pCt., har det ved Siden deraf vistnok gjennemgaaende — med nogen Bevægelse baade opad og nedad — kunnet siges, at Rentefoden i faste Prioriteter har

været 4½ pCt. Naar man tager det i store Træk, vil det vistnok være saa. Der er selvfølgelig mange Aars til 4 pCt., men der er vistnok lige saa mange Udlaan til højere Rente end 4½ pCt., saaledes at Gjennemsnittet vil nærme sig til 4½ pCt. Jeg antager, at Følgen af, at Renten af Statsgjælden ved denne Lov nedsettes fra 4 til 3½ pCt., vil blive, at Renten af Prioriteter vil følge den samme Udvikling og gaa ned fra 4½ til 4 pCt. Det har i alt Fald altid været min Opfattelse, at jo stærkere vi kunne opretholde Loven om 4 pCt. Rentefoden i faste Eiendomme, desto bedre Gavn gjøre vi i alt Fald Landbruget, og i den Henseende er jeg vistnok i Overensstemmelse med det ærede Medlem i Følge hele hans egen Virksomhed. Men det ærede Medlem kræver Beviser. Som jeg yttrede før, kan det afgørende Bevis kun faaes gennem Erfaring; men i den korte Tid, som allerede er forløben, siden dette Spørgsmaal er bleven reist, er der dog indhøstet nogle Erfaringer. Det ærede Medlem anførte selv en, og det er den, at Livrenteanstalten endnu i September Maaned har udbudt Midler til Udlaan til 4½ pCt., og allerede nu er Omslaget fket, og Udlaanet udbudt til 4 pCt. til December Termin. Dette synes at være et første Skridt paa Erfaringens Vej. Det næste vil vistnok være det, som vil forvolde Afstillelse nogen Uleilighed, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes) allerede klagede over. Han udtalte jo, at han allerede havde indhøstet den Erfaring, at det vilde blive vanskeligt at anbringe Penge til 4 pCt. til December Termin, fordi Udbudet af Kapital bliver saa stort. Jeg antager, at disse Erfaringer ville blive langt større efterhaanden, og jeg vil ingenlunde beklage dette. — Overfor det ærede Medlems politiske Betragtninger vil jeg kun udtale nogle faa Ord. Jeg tror ikke, at Folkethinget har affaaret sig Afgang til at gjennemføre saadanne Foranstaltninger, som man finder fuldt at kunne billige. Thinget har ikke gjort det før, og det vil vistnok heller ikke gjøre det nu. Men ligesom det er vist nok, at der ikke i Gjennemførelsen af en saadan Foranstaltning ligger et Tillidsvotum til den nuværende Regering, og ligesom den overhovedet ikke forandrer det Forhold, hvori Thinget befinder sig til Regeringen, saaledes er det Tilfældet, at selve Behandlingen af denne Sag forekommer mig at kunne være noget typisk paa Forholdet mellem Thinget og Regeringen. Jeg tror, at det vil ofte blive Tilfældet saaledes, at forelægges der Noget, som man fuldt ud mener eller i alt Fald i alt Væsentligt mener at kunne